

9. Feb. 1845

FACTS

Date:
9. Feb. 1845

Page number:
Dagbog D, side 8

TRANSCRIPTION

9 Febr 1845.

Angest

Jeg gaaer i en formelig Angest for det Øieblik, da jeg skal underrette Høyen¹ om min Hensigt: at indgive Ansøgning om Stipendium. Det maa dog være Tegn til, at jeg er uhyre svag og uvant med at handle selv – jeg, som drømte om erhvervet Selvstændighed! –

---

¹ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870), der forventeligt ville være imod Lundbyes planer om at rejse til Italien.

8.
naar den Trængs ledes Tanken gaae tilbage over et henrindende
Liv, og da først ser over den dunkle Barndom som Nattes Liv
over det edle Maa som bedrøvelige Jorden; men da staar deaeken som
den lille Oliegæst, Linsen faaer det klarblikpunkt. Naar Sacramen-
tet er forrettet efter kristi Andstiftelse, da er det et Tilraaen om Optagel-
se i hans Samfund, hvor der Tilgædes og Sjælsforladelse. - saa
leder ontrent kan jeg tænke hans Ord, og de glæder mig meget, og
jeg bestemte kunde opskrives som, men naar først Maade er fremtidig,
saa ønskelig at gjenføres, dermed gjør hans sørlige Sprag, begerstret
som en Paapætte, et lyst og mildt og sødt og sødt og sødt, saa seer det glem-
mes, og lille skatter jeg hører end opskrives i mindeindgang.

Angest
Jeg gaaer i en formelig Angest for det Publik, da jeg skal underrette Kløjen
om min Afsegnelse: at indgive Ansøgning om Stipendium. Det maas
dog være Tegn til at jeg er ubegribelig og uvant med at handle
sels - jeg som drømte om selvstændighed!
Det Væreste fortæller.

16 Febr 45.
Saa staaer jeg da i Begreb med at indgive min Ansøgning om Stipendium,
Gudsnaad, den maas bevidges! To Samtaler har jeg haft med Kløjen i den
Aarsledning, og han er ikke for at jeg skal best, og har talt deaeken Ord i den
Aarsledning, men ogsaa kjærligt har han talt og vist sit Sindelag
imod mig, som det sjældent trædes frem. Han sagde jeg vilde blive et
lille Bytte for den Første, jeg maatte føle mig tilladt af, Dusseldorfer saa det
som Mændene. Er det muligt, at han jeg har pleied: mange Aar,
og troet, saa mit Livs Nærm, saa det skal glemmes? Han sagde:
at jeg havde endnu ingen bestemt Tone ansøgt. Er det ogsaa muligt?
Lad da hør Vædte og hør Stemme, der klæng saa det lyf i mit
Øre, naar den Lønn sagde: mit Billed var ægte dansk, og er det ægte,
saa det ikke ganske egne Tænk i det Naturs som fangsledet mig
og blev Gjenstande for min Pensel? Naar det ikke det Stort, noget